

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Egész évre	8 K
Fél évre	4 "
Negyed évre	2 "
Egyes szám ára 20 fillér.	

Felelős szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Telefonszám: 13.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A nyílttér sora egy korona.

A karácsonyi vásár és a magyar ipar.

Alsólendva, 1912. december 7.

Talán emberemlékezet óta nem volt ilyen szomorú, ilyen kilátástalan esztendőjük kereskedőinknek s iparosainknak egyaránt. Ha török-tatár tarolta volna le országunkat, ha mi rajtunk száguldott volna keresztül valamely gyilkos háború, még akkor sem lenetne sivárabb, kedvezőtlenebb gazdasági viszonyaink, mint manapság, amikor még csak a szomszédunkban csatáz: szerb, bolgár, görög és török.

A karácsonyi vásár is valószínűleg ugy üt be majd kereskedőinknek, mint ahogyan nem ütött be ebben az esztendőben husvét, a tavaszi és őszi szezon. Szóval: a karácsonyi vásár minden inkább lesz, mintsem vásár, mert vásárolni a mai időkben ugyan kinek volna kedve, de ha kedve volna is, kinek van hozzá pénze?!

S mégis szükségesnek véljük, hogy mint minden esztendőben, úgy az idén is felemeljük szavunkat a karácsonyi vásár alkalmából a magyar iparpártolás érdekében, hogy megvédelmezzük azt az idegen konkurrencia ellenében. S ha más esztendőben minden igaz-érezű magyar honfű és honleány lelkére kötöttük, hogy mindazt, amit magyar kéz is előállíthat, magyar gyáros műhelyeiben gyárthat, mindazt csakis magyar termékből vásároljuk: még szükségesebbnek tartjuk hangoztatni ebben a szomorú esztendőben, amikor a gazdasági válság ily súlyos nyomokat hagy maga után. Ma kisebb a vásárlási kedv, mert az anyagi viszonyok nem engedik meg a költségek, de az a kis vásárlás azután csakugyan kell, hogy a magyar iparpártolás jegyében folyjon le. Ha már elveszett ennek az esztendőnek minden gazdasági eredménye, ment-sük meg legalább azt, ami még megmenthető s igyekezzünk a magyar iparnak, ha még oly kis mértékben is, mint a minő gyenge erőinktől kitellik, valamelyes vevőközönséget biztosítani.

Még a legszegényebb ember is, ha a föld alól kell, hogy előteremtse is, karácsonykor valamely kellemes meglepetésben óhajta részesíteni hozzátartozóit. Most, hogy szűkös viszonyaink azt a kis meglepetést is redukálni kényszerítik, kötelességünk, hogy ezzel a kis vásárlással a magyar ipar termékeit pártoljuk s csakis azt vegyük, amit magyar kéz produkált, magyar nyersanyagokból.

Bizonyos, hogy nagyon sok igen jóra-
való magyar iparosnak és kereskedőnek
jövendője attól függ, miképpen vág be neki
a karácsonyi vásár. A mi érdekünk, hogy
ezek a derék magyar iparosok és keres-
kedők ne essenek el ennek a rettenetes
esztendőnek válságos viszonyaiban, hanem

hogy újra talpra állva nagygyá és hatalmassá tegyék a magyar ipart és kereskedelmet.

Mi rajtunk, vásárló közönségen mulik tehát, hogy ez esztendőben még fokozottabb mértékben ügyeljünk arra, hogy csakis azt, amit magyar kéz állított elő, vásároljunk karácsonyi ajándékképpen, mert csakis a magyar ipar pártolásával menthetjük meg talán még azt, amit hazánkban még megmenteni lehetséges.

A lendva—kanizsai vasut.

Engedélyezési tárgyalás a miniszteriumban.

— Saját tudósítónktól. —

Az utóbbi időben az alsólendva—letenyé—nagykanizsai vasut ügyének több olyan fázisáról számolhattunk be, melyek mind biztatóbb jelét mutatják annak, hogy ez a nehéz vajúdasú vicinális vasut — mely kiszámíthatatlan nagyságu előnyöket rejt Alsólendvára, valamint egész déli Zalamegyére nézve — nemsokára végrevalahára mégis meg fog épülni. Rövid idővel ezelőtt jelentettük, hogy az új engedélyesek, Stein Miklós mérnök és dr. Wessely Tibor ügyvéd által az érdekelt városokhoz és községekhez intézett kérények, melyek a korábban megszavazott hozzájárulási összegek szükséges felemelését és, mind megértő méltánnyal találkoznak és a lehetőség határáig honoráltatnak is. Nagykanizsa, Letenyé, Szepetnek sorra emelték fel korábbi törzsrészvényjegyzési összegeiket (Alsólendván még nem volt ebben a tárgyban gyűlés), hogy bár minden erejük megfeszítése árán, de mégis egybegyűljön az a még mindig hiányzó 300,000 korona, melynek hiánya az alsólendva—nagykanizsai vasut megvalósulásának utolsó akadályát képezte. Látva azt az áldozatkészséget, mellyel az érdekelt községek vállvetve igyekeznek ez egyetlen és utolsó akadály elhárításán, immár semmi kétség nem lehet az iránt, hogy az új vasut megvalósulásához fűzött újabb reményeink most már teljesen reálisak. Ugy látszik, valóban az új engedélyesnek, Stein Miklós mérnöknek, számos dunántúli vicinális vasut létesítőjének személye és egyénisége az a nagy garancia, mely lehetővé teszi, hogy ez a nagy akadály napról-napra kisebb zsurgorodik össze és a községek a kiváló szakembert megérdemlő bizalommal tesznek meg minden lehetőt, amit ez ügy előrevitele érdekében (ami persze azonos a saját érdekeikkel is) csak megethetnek.

De nemcsak lent, az érdekelt területek szférájában, hanem fenn, a miniszteriumban is teljes méltánnyal vannak e nagyfontosságú vicinális vasut építési terve iránt. Ami eddig a korábbi engedélyesek egyikének sem sikerült, Stein Miklós mérnök keresztülvitte, hogy a kereskedelemügyi miniszterium engedélyezési tárgyalást tűzött ki, amelyen azokat a feltételeket állapítják meg, melyek mellett a kormány az alsólendva—letenyé—nagykanizsai vasut megépítését megen-

gedi. Az engedélyezési tárgyalásnak természetesen azok az eredmények adnak majd szankcióit, amiket itt lenni a törzsrészvényjegyzési akció hoz létre, mert minden ettől az egyetlen egytől, a hiányzó 300,000 korona összehozásától függ. Meg vagyunk győződve, hogy az a bizalom, amit a miniszteriumnak alább közölt határozata Stein Miklós személye iránt kifejez, nagy hatással lesz nemcsak a közvetlenül érdekelt községek népére, hanem egész Zalamegye közönségére is, amelyhez szintén intézett kérényit Stein mérnök az iránt, hogy az általa e vasutépítéshez korábban megszavazott 300 ezer korona megyei hozzájárulást, melyet még a korábbi engedélyesek idejében visszavontak, újból szavazzák meg.

Az engedélyezési tárgyalásról szóló határozat, melyet a múlt héten kézbesítettek az engedélyeseknek, egész terjedelmében itt következik:

Kereskedelemügyi
m. kir. Minister
78143. szám
III.

Az Uraságok által tervezett nagykanizsa—alsólendvai h. é. vasut építési, üzletberendezési és egyéb engedélyezési feltételeinek javaslatba hozatalára az állandó vasutengedélyezési bizottságot egyidejűleg utasítván, felhívom Uraságot, hogy a vezetésem alatt álló miniszteriumban *f. évi december hó tizedikén* délelőtt 11 órákor tartandó e részbeni tárgyaláson személyesen, vagy kellően igazolt meghatalmazottak útján vegyenek részt.

A tervezett h. é. vasut építési és üzletberendezési feltételeinek, nemkülönben a költségösszehasonlító kimutatásnak egy-egy példányát előzetes tájékozással idezárom.

Budapest, 1912. november 24-én.

A miniszter helyett:

Dr. Stetina
államtitkár.

A bolgár-kertészetről.

Még nem is olyan nagy ideje, alig pár éve, azzal hizeleztünk magunknak, hogy ez a mi hazánk tejjel és mézzel folyó országa, és ime, ma már azt a szomorú állapotot kell megállapítanunk, hogy sem tej, sem méz! Általános a drágaság és a városok lakossága nem győz panaszkodni, hogy milyen drága az élet. Ezen a bajon csak azzal lehet segíteni, ha mindenből többet termelnénk, mint eddig. A bajnak a gyökere azonban éppen abban van, hogy az utóbbi években óriási arányokban szaporodtak a mezőgazdasági termények fogyasztói és csaknem ugyanolyan arányban megfogytakozott a termelők száma. A falu népe a városokba húzódik, ott fogyasztó lesz az eddigi termelőből.

Minden hatás előbb-utóbb megszüli az ellenhatást. Ez a jelenség is meg fogja hozni a maga tüneményeit. A mezei gazdálkodás ma ismét jövedelmező foglalkozásnak bizonyul és vonzani fogja, máris vonzza, a vállalkozó elemeket. Megindul a mozgalom, vissza a falu felé. Ezt a mozgalmat azonban a társadalomnak épp úgy, mint az államnak, nemcsak előmozdítani, de támogatni és irányítani kell. Első sorban a kisüzemek arányát kell helyes irányba terelni. Az államnak és társadalomnak ezen a téren nem lehet fontosabb és hálásabb hivatása, mint az, hogy a gazdasági kisüzemek művelőinek figyelmét a *kertészkedésre*

irányítsa, a kertészeti ismeretek elsajátítására és kerttelepek berendezésére nekik módot nyújtson.

A legnagyobb megnyugással kell üdvözlönnünk a földmivvelésügyi kormányának ez irányú tevékenységét, amelyen teljes mértékben kifejezésre jut, hogy az idők intő szavát helyesen fogta fel és a földmivvelésügyi miniszternek a „több-termelést” hangoztató jelszava érvényesülni kíván a kertészkedésnek nálunk eddig nagyon is elhanyagolt térségein. Már pedig ez a gazdaságé a jövő! Egyik gazdasági termelési ág sem annyira fejlődésre képes, mint ez és egyiken sem érvényesülhet, egyiken sem boldogulhat úgy a munkás, szorgalmas ember, mint éppen a kertészeti üzlet terén.

A földmivvelésügyi miniszterium az utóbbi időben számos intézkedéssel törekedett a hazai kerti termelést fejleszteni. Ezek között első helyen áll az a törekvés, hogy az u. n. *bolgár kertészkedést* a magyarság körében megkedveltesse és felkaroltassa. E célból az ország különböző részein mintatelepeket létesítettek, azokat ellátták a szükséges öntözőművekkel, megfelelő oktatók-ról gondoskodtak és így sikerült egyes vállalkozó telepeket létesíteni, u. n. magyar-bolgárkertésztelepeket, amelyek közül a legnagyobbat és legvirágzóbbat láthatjuk Siófokon, a Sió mellett. A telepet a földmivvelésügyi miniszter utasítására a m. kir. kulturmérnöki hivatal rendezte be öntözésre. Ehhez a vizet a Sió szolgáltatja. A telepesek mind Balatonmenti magyar kertész-emberek, a kiket csak nemrég vezettek be a kertészkedés titkaiba, de hogy máris mire képesek, azt a helyszínen megláthatja az érdeklődő.

Városok és nagyközségek, ahol a zöldség-féléknek szükiben vannak, jól tennék, ha nélkülözhető földjeiket bolgár kertészeknek bérbe adnák, kik nemcsak a piacot látnák el terményeikkel, hanem tőlük a nép eltanulná a kertészkedést s azután nélkülözhetővé tenné a bolgár kertészeket.

A bolgár kertészek, elhagyva hazájukat, holdankint 200—300 korona bért is fizetnek nálunk kertészkedésre alkalmas területekért és özsze szépséges haszonnal a zsebükben, térnek vissza hazájukba. Ezt a hasznót nem lehet és nem szabad tőlük megrigyelnünk, mert azt szorgalmas munkával ugyancsak megérdemlik. De hát ugyanazt a hasznót magyar emberek is zsebre tehetnék, még könnyebben, mert a saját földjükön, a saját hazájukban maradhatnak, nem kell bért fizetniök, vagy ha bért fizetnek is, az könnyebben tehetik, mint a messzeföldről bevándorolt idegen. Ismétljük, okuljunk a siófoki példán és honosítsuk meg mindenütt a bolgár rendszerű kertészkedést!

— Kérjük előfizetőnket, kik lapunk árával hátalékban vannak, hogy tartozásukat mielőbb küldjék be, mert különben címükre tovább nem küldjük a lapot.

Esetek.

— Állandó rovat. —

Zsur-históriák. — Az iskolában. — Bíróság előtt. — Paraszt-észjárás. — Amikor drága a széna.

Ez a kis história egy helybeli uralcsalád zsurján történt, nemrégiben. Diszkrét ember voltam világeletemben, hát csak azoknak mondom meg, hogy hol, akik — kérdeznek. Nem tudva, a fiatalember került egy csinos lendvai leány mellé. Beszélgetnek, tréfálózának, esznek, isznak. Egyszerre a kisasszony leejti a szalvétáját. A fiatalember természetesen azonnal felvette.

Egy negyedóra múlva a szalvéta megint a földre került. A fiatalember meg sem mozdul. A leány barátságosan, de követelőleg rámosolyog s a fiatalember egy szempillantás múlva újra le-hajol. De fáradsága hiábavaló volt: a szalvétát a szép szomszédnő alig néhány perc elmúltával ismét leejtette. A fiatalember megunt a dolgot s már kifakadt:

— Nem volna kérem egyszerűbb, — mondotta a leányhoz fordulva, — ha mindjárt az asztal alá ülnek s onnan adogatnám fel a kendőt?

Ugyanezen a zsuron egy másik kis eset is történt. Beszéltek a jelenlevők sok mindenről, a háborúról, divatról, piacról, cselédekről és végül rátértek egy közismert uriaszony-barátnőjük szapulására.

Az egyik asszony elkezdte:
— Kedves asszony, derék asszony, művelt is, csak egy nagy hibája van.
— Micsoda? — kérdezik öten is.
— Borzasztóan affektál, — feleli a szóvivő. Valaki közbeszólt:

— És az az érdekes, hogy mikor affektál, behunyja a szemét.
Egy más valaki megkérdi:
— S tudja, miért hunyja be a szemét?
— Miért?
— Azért, mert már *kivülről* is tud affektálni! Ezen aztán elnevettek egy jó óráig.

Az elemi népiskolában a beszéd- és értelemgyakorlatok során a tanító arról tartott előadást, hogy mit jelent ez a fogalom: becsületesség megtaláló. Azután meg akart győződni arról, hogy a tanítása miként hatott a fogékony gyermeklélekre s felszólít egy fiut:

— Hát mondd meg nekem Bence Jóska, ide figyeltél-e?
— Igen.
— Tudod-e, miről van szó?
— Az elveszett tárgy megtalálásáról.

A gyilkos.

Megölte könyörtelenül. Annyi lelkiismeret-furdalást sem érzett, mikor megfojtotta, mint a katona, ki ellenséges bajtársát lövi le a csatában. Pedig a felesége volt, akit szeretett, imádott, bálványozott.

Csak mikor már künn járt a szabadban, mессze a még nem régen oly boldog fészektől, csak akkor kezdett erőt venni idegen valami sajtószertü tompa fájdalom. Olyanforma érzés, aminőt az ártatlanul elítélt érez a vesztőhelyen.

Leveszi a kalapját s úgy álmódozik. Terhes képzelete végigálmódja még egyszer az egészét. Látja a bűbajos, gonosz asszonyt, aki neki mindene volt. Volt. Most már senkije. Magához emelte a fertőből, mert szerette. Megölte, mert megcsalta. Az övé volt, joga volt hozzá.

Egy-két éve még az egész város rajongott érte. Ő volt az aranyifjúság vezére, a társaság lelke, leányos mamák szemefénye. Szép, bátor és okos. Leányok, asszonyok csak úgy törték magukat utána: és mikor ő mégis ahhoz a meghurcolt, eltaszított asszonyhoz szegődött, még haragosai is sajnálták. Hogy is feledezhetett meg annyire magáról egy férfi? a hires Forgó utolsó vére? Hogy is bolondulhatott bele ez az okos ember abba az egykori jött-ment leányasszonyba? És ha még jó lélek lett volna! De valóságos boszorkány volt, aki verni tudott a nézésével, igézni a járásával. Se szeri, se száma, akiket elbódított, elcsábított. Szinte félték tőle.

Mekkora port vert föl, hogy egy igaz

zsentri, Bíró Ödön, feleségül vette. Igaz, hogy hamar el is kergette. Ugy izzate ki házából a hálátlan, gonosz asszonyt, mint az idegen kutyát.

Nem fogta senki pártját, még csak nem is védelmezte senki. Mindenki tudta, mi a bűne. S a kacér rossz, asszony maga sem tagadott semmit a hálója fogott, délecz Forgó-gyerek előtt.

Tudott ő mindent róla. És mégis, ha hozzá simult az a szépséges boszorkány, forni kezdett a vére, égni az agyvegyele, lángolni minden idege. Nem tudott nélkülé élni.

Alig bonyolódott le a vállópöre, feleségévé tette. Nem sokat törődött a világ lármájával, családjá haragjával, átkaival: vak pusztító szenvedély emésztette testét, perzselte lelkét. Érezte fejével is, szívével is, hogy nem méltó hozzá. Tudta, hogy örültség az, amit tesz s mégis magához kellett emelnie azt, akit a másik már eltaszított.

És az a csicsergő, bolondos asszonyka olyan hiálás, olyan jó, olyan szent volt. Pedig ördög volt, nem szent. Áruolt volt a csókja, komédia szenvedélyes ölelése, tetetés minden mozdulata.

Egyszer csak megint suttogni kezdett a világ. Eleinte halkán, később mind hangosabban. Ő nem hallotta, vagy ha hallotta, nevetett rajta.

Nem is rágalom, hanem csak örültség foghat rá oly bűnt. A Magdolnának nem szoktak megégszer vétkezni. És mégis. A betemetett posvány megint megnyílt és gyilkos lehelletével majdnem megfojtotta a jószágában majdnem eszetlen embert, ki azt hitte, hogy a mocsrár helyén annál fogé-

— Hát most azt mondd meg, hogy ha te találsz az utcán egy husz koronás aranyat, mit csinálsz legelőször? Mi a te első dolgod?

— A legelső dolgom... széténezní, hogy nem vette-e észre valaki...

Két völgyifalui atyafi állt nemrég a járás-bíróság előtt. Egymás becsületében látták hibát. A bíró megkísérelte őket kibékíteni.

— Béküljenek ki szépen. Szomszédok is, komák is, mire való a harag?

Egy ideig zavartan forgatták a kalapjukat, de nem tudtak ellenállni a bíró békítő szavainak. Kibékültek s bocsánatot kértek egymástól, sőt nagyobb bizonyosság okáért kezét is fogták.

Alig léptek ki a bíró szobájából, a folyosón odaszól az egyik a másiknak:

— Halli-e kend? De azért minden marad a régiben?!

Nagyokat nyög egy falusi gazda; fakó színe mutatja, hogy beteg.

— Mi baj atyafi? — kérdi a véletlenül odakerülő földbírtokos.

— Baj ám uram, csak birjam a nyomorúságomat?

— Hát él-e orvossággal?

— Igen is uram, ma reggel ittam meg az utoljárt; de annak sem vettem észre valami hasznát, sőt még rosszabbul vagyok.

— Csak türelem, majd jobbra fordul, — vigasztalja az ur, — csak tegeyen úgy, ahogy az orvos parancsolta.

— Nem beszéltem én kérem egy orvossal sem.

— Hát akkor az orvosságot hol vette?

— Hát kérem alásan, még tavalyról maradt, mikor a feleségem beteg volt s annak használt, meg is gyógyult tőle; hogy hát az a kis maradék kárba ne vesszen: én ittam meg...

Nagyon öreg már X. község plebánosa és kényelemszerető. Lusta volt tanulni s azért predikációit csak rögtönözve mondta el, amelyek bizony éppen ezért nagyon pongyolák voltak.

Egy ilyen predikáció után így szólt a kántor a plebánoshoz:

— Ma megint sokat szalmázott a plebános ur!... (Ez annyit jelentett, hogy nem sok *magja* volt a predikációnak.)

— Igaza van barátom, — válaszolt a plebános. — De lássa, ebben a drága világban csak nem tarthatom *szénával* ezt a sok — *szamarat*...

Gyűjtötte: MIKI

konyabb lesz a talaj a jó magnak, melyet belé pazarolt.

A régi történet új lett megint. Meggyalázta őt is, mint a másikat, elpusztította őt is, mint valamennyit. Ugy meggyalázta, hogy nem is lehetett tagadni a gyalázatát. Nem lehetett mentenie sem a hütlenségét.

Indulatának első viharába el akarta gázolni, szét akarta morzsolni büntársát, azt a gyereket is, aki még az iskola porát is alig rázta le magáról. Jó, hogy idejekorán kerekelt oldott. Most talán nem lenne ily nyugodt a lelkiismerete. Hiszen az a tacsók nem volt, nem lehetett bűnös. Az asszony csábította el.

A hűvös szellő valahonnan a távolból darabokra tördelt, zavaros akkordokat lopott füllébe. Valami ismerős nótát húztak a cigányok s a hang vitte, vitte magával oda a zajba, a vigadó, a kacagók, a boldog emberek közé.

A mulatózók észre sem vették, mikor leült a zöld asztal mellé, az álmukból felriadt, nyírt lombu akácok alá.

Egy részeg német munkásember ült a szomszéd asztalnál. Rongyos volt és sáppadt. Nyolc üres üveg ásitottott előtte, most tették elébe a kilencediket. Egész heti keserves munkájának a bérét issza el ma. Merev, bárgyu tekintete beleveszett a sötétségbe; mintha gondolkozni akart volna valamiről.

Talán a holnap jutott eszébe. Dühösen csapott a durva asztalra még durvább öklével, csörömpölve gurultak szét az üvegek és mind-egyre azt ordította: „Kommt, was kommt!”

— **Patika Csesztregen.** Két gyógyszerész, Ferenczy Árpád és Saxinger Ottó, a járá-sunkbeli Csesztregen gyógyszerért szándékozik felállítani. Az erre vonatkozó kérvényüket már beadták Zalavármegye törvényhatóságához, s a f. hó 9-én tartandó megyegyűlés dönti el: legyen-e Csesztregen patika, vagy sem. A közönség Csesztregen és környékén természetesen az, hogy legyen.

— **Szolgabíróaságunk ügyforgalma.** Az alsólendvai járási főszolgabírói hivatal ügyfor-galma az elmúlt augusztus—októberi időszakban a következő volt: Julius 31-én hátralék volt 29 ügydarab, aug. 1-től okt. 31-ig beérkezett 2710, ebből elintéztetett 2701 ügydarab. Elintézetlen maradt okt. 31-én 31 ügydarab.

— **Katonák őrzik a muraszerdahelyi hidakat.** Pozsonyban és Bécsben az elmúlt héten szerb kémek merényletet követtek el a dunai hidak ellen. Ez a körülmény arra indította a hadtest-parancsnokságokat, hogy az ország összes nagyobb hidait katonákkal őriztessék. Hétfőn a városunkkal szomszédos Muraszerdahelyre egy altiszt vezetésével 16 katona érkezett, akiknek az a szigorú kötelességük, hogy a muraszerdahelyi két nagy vashidat éjjel-nappal őrizzék s az azokon átkelőket megfigyeljék, szükség esetén igazoltas-sák. Hasonló katonai kirendeltség őrzi a közeli varasdi, letenyei, barcsi és gyékényesi hidakat is.

— **Az ujvíi ajándékok ellen.** Az Orsz. Magyar Kereskedelmi Egyesülés országsszerte mozgalmat indított azon bevett szokás ellen, mely szerint a kereskedők újevkor ajándékokat osztogatnak ki üzletfeleiknek. Az alsólendvai kereske-dők évekel ezelőtt el is határozták, hogy nem adnak ujvíi ajándékokat, hanem ehelyett jótékony célra adnak bizonyos összeget. De tavaly ujvíi dívatba hozták egyes kereskedők az ajándékozást, amit sehogysem helyeslünk. A mai rossz üzlet-menet mellett nem kívánja a közönség, hogy ajándékokat osztogassanak neki, pláne mikor ez az ajándékozás annak a jótékony célnak a rová-sára történik, amelyet eddig a kereskedők újevkor az adományaikkal támogattak. A kereskedők érdekében valónak tartjuk, hogy határozzák el, miszerint nem adnak senkinek ujvíi ajándékokat, különösen akkor, mikor ezt maga a közönség sem kívánja tőlük.

— **Vármegyénk a kolera behurcolása ellen.** A csataldzsi csata után tudvalevően az a rémhír terjedt el szerte az egész Európában, hogy a bolgár és török seregekben a kolera és a pestis dúl. Miután területi közelségünknek fogva fenyeget a veszély, hogy a borzasztó vész Magyar-országba is behurcolják, a belügyminiszter a tör-vényhatóságokhoz intézett rendelettel inti a ható-ságokat óvatosságra. A leiratban — amely Zala-vármegye törvényhatóságához is megérkezett — a belügyminiszter közli a vármegyével, hogy a kereskedelemügyi miniszter egyidejűleg utasította a vasutakat, hogy a Balkán államokból jövő uta-sok érkezését mindenkor közöljék az illető köz-ség, vagy város hatóságával. A rendelet értelmé-ben Arvay Lajos alispán utasította a járási főszolgabírákat és járásorvosokat, hogy a szóban forgó területről érkező idegeneket öt napig helye-zék megfigyelés alá.

— **Szereb kém Lentiben.** Csütörtökön este egy gyanus viselkedésű, csak szerbül és kevésbé németül beszélő egyén utazott Zalaeger-szeg felől Alsólendva irányában, egy harmad-osztályú fülkében. A gyanus egyén feltűnt a ka-lauznak s figyelni kezdte, majd figyelmeztette rá a vonaton utazó csendőrt. A pasas hamar meg-neszelt a dolgot, mert annak ellenére, hogy a jegye Muraszerdahelyig szólt, Lentinél hirtelen megszakította utját és kiszállt a vonatból. Alig tett azonban néhány lépést, a csendőr, aki figyelte, igazolásra szólította fel, majd mikor erre nem volt hajlandó, a csendőr letartóztatta. A letartó-ztatott egyén kiletét nem árulta el s csak annyit sikerült róla megtudni, hogy szerb alattvaló. Azt hiszik, kémkedés miatt jött vidékünkre s azért fogva tartják.

— **Balatonfüred a járásbíróaságért.** A múlt héten küldöttség járt a főispánnál a Balaton-füreden felállítandó járásbíróaság érdekében. A főispán megígérte támogatását.

— **Vasszéchenyiek a háború ellen.** Mura-szombatból írják: Vasszéchenyben nagy a pánik-szerű rémület, szorongó aggodás és izgatott félelem: attól tartanak a derék vasszéchenyiek, hogy háború lesz s a szerbek öldöklőve, rabolva, gyujtogatva fognak végigrohogni Magyarországon. A rémüldözésben maga a jövőkép, a jölelkű Ambrózy bárónó, jár jó példával elől, amennyi-ben a háború lehetőségének első hírére felkereste a plebánost s arra kérte, tartson esténként a tem-ploban könyörgő litániákat az iránt, hogy az uristen mentse meg ezt a sokat szenvedett, sze-rencsétlen országot a háború véres borzalmaiktól. A plebános erre nem volt hajlandó, azonban a báróné könyörgő kérésére végre is annyiba bele-ment, hogy a plebánia területén levő 3 templomot litániák tartására átengedte a bárónének és hivei-nek. Szóval Vasszéchenyben és a hozzá tartozó három filiális templomban most esténként litániára kondulnak a harangok s szent életű asszonyok szentelt gyertyákkal kezükben éneklék elől a hívők-nek a megható imádságokat a legfőbb Hadurhoz a háború ellen.

— **Járásunk szaporodása.** Az alispán jelentése szerint az elmúlt augusztus, szeptember és október hónapokban az alsólendvai járás terü-letén születtek 379-en, meghaltak 230-an, így a szaporodás 149 volt. (Hétel kevesebb, mint a megelőző negyedévben.) Az egész vármegyében születtek 4290-en, meghaltak 2168-an, eszerint a szaporodás 2122 volt.

— **Keszthelytől a Fekete-tengerig.** Már régóta foglalkoznak azzal a tervvel, hogy a Bal-atontól összekötsék a Dunával és így Zalamegyéből hajón a Fekete tengerig el lehet jutni. A Balatont a Dunával úgy tudják összekötni, hogy a Sió-csatorna Siófok és Simontornya közti részét kibővítik és hajózhatóvá teszik. A Sió-csatorna közigazgatási bejárása e célból már meg is történt szeptember 12-én. A Sió-csatorna kibő-vítése, illetőleg hajózhatóvá tétele érdekében a műszaki tervező munkálatok már megindultak. Siófok és Simontornya között márciusban már meg is kezdik és rövid néhány esztendő múlva meg fog valósulni a régi terv: a Balatont a Sió-csatorna révén összeköti a Dunával, illetve a Fekete tengerrel.

A pusztapáti erdőgazdaság két éves vágású száraz tűzifa

eladásával LÖBL EMILKA kisasszonyt Alsó-
lendva, Óriás-féle ház, bizta meg, ahol a fa
árának lefizetése ellenében minden nap váltható
utalvány. — A fa erdei ölenként adatik el a
következő árak mellett:

Az erdőn átvéve egy öl:	A-lendvára házhoz szállítva, egy öl:
I-ső oszt. hasáb	I-ső oszt. hasáb
20 korona.	36 korona.
II. oszt. hasáb	II. oszt. hasáb
16 korona.	32 korona.
Dorongfa	Dorongfa
12 korona.	28 korona.

Utalvány a pusztapáti erdőn az uradalmi gazdánál is bármikor váltható. 10-8

— **Agyonlőtték a hidőrző katonák.** A barcsi Dráva-hidat is, mint a muraszerdahelyi hidakat, néhány nap óta katonák őrzik. A kato-nák éjjel a hidon átkelő emberek mindegyikét egy „Halt! Wer da!” kiáltással megállítják s kikér-dezik: kicsoda, honnan jön, hova megy stb. Nagy Mihály barcsi uradalmi béres tegnapelőtt éjjel át akart jutni a hidon. A hidat őrző katonák a koromsötétségben csak akkor vették észre a közeledőt, amikor már az csaknem a hidra lépett. A katonák rákiáltottak, de a béres nagyon meg-ijedt és szaladni kezdett. A katonák utána lőttek s a hatodik lövés leterítette. Szegény Nagy Mihály meg is halt azonnal. Holtestét beszállították Barcsra s a vizsgálatot megindították.

— **Szacharincsempészet a közelben.** A Balatonmenti községekben sacharincsempészet-nek jöttek a nyomára, melyet a nyár folyamán ügynökök adtak el a szatócsoknak. A csempészet ügyében a hatóságok szigorú nyomozást indí-toztak.

— **Vándor-bíróaságok.** Érdekes újítást léptet életbe az új perrendtartás. Elrendelte, hogy az egyes járásbíróaságok területén több kisebb törvénykezési kerületet kell alakítani. Ezeknek a kerületeknek a központját azután hetenkint előre megállapított időben és napon felkeresi egy-egy bíró és tárgyalási napot tart. Meghallgatja a pan-aszokat, kisebb ügyeket azonnal elintéz, rövid uton időzvében tárgyalásra a feleket. Ezek a vándor-bíróaságok 1914. január 1-én kezdik meg működésüket.

— **A takarékbetétek háború esetén.** A pénzintézetek országos egyesülete a nagyközön-ség megnyugtatósa végett körlevélben hang-súlyozta, hogy a takarékbetétek háború esetén sincsenek veszélyeztetve, sőt a hágai konvenció értelmében még a győztes ellenfeleink sem áll jogában kezét a nép takarékbetéteire rátenni.

— **Váltóhamisító földesgazda.** Vukán József battyándi (muraszombati járás) földműves a napokban egy 530 koronáról szóló váltót szá-mítottatott le a Muraszombati Takarékpénztárnál, melyen első kezességként az öccse, Vukán Ferenc neve szerepelt. Vukán a váltó benyújtásakor azt állította, hogy az öccse tartozik neki 530 kor.-val s azért akarja felvenni ezt az összeget. Nem-sokára aztán kiderült, hogy az öccse aláírása hamis. Vukán azonban a hatóság büntető keze elől megszökött s mint sikerült megállapítani, Alsólendva felé vette útját. Kézrekerítése ügyében a szombathelyi kir. törvényszék vizsgálóbírája el-fogatási parancsot adott ki s ezt az alsólendvai csendőrőrs is megkapta.

— **Uj százkoronások.** December 23-án kerülnek ki a forgalomba az új százkoronások, amelyeknek két nyomásában vörös foltok vannak, melyek a bankjegyek hamisítása megakadályoztas-sék. Az új százkoronásoknak a szövege a régi, de rajza új és igen sikerült.

— **A régi jó időkből.** Hogy mekkorát változtak a viszonyok nem is egészen száz év alatt, mutatja a Bencés-rend tihanyi könyvtá-ra egy kézirat kötet, amelybe az akkori fűrdőven-degek panaszait és indítványait jegyezték be. Az egyik bejegyzés szerint egy pompás butorral ellátot szoba július hónapban 48 krajczárba ke-rült, aug. 1-ső napjától pedig csak 24 krajczár kellett érte fizetni. Úgyanekkor tűzennegy tál étel ára 48 krajczár volt. Mindezt pedig az illető azért jéve dr. be a panaszkönyvbe, mert előtte Szabó Dávid dr. ur drágálotta a fürdői fürdőéletet. Hej, ha szegény Szabó Dávid dr. ur feltámadna, de nagyot nézne, mikor napjainban 3 fogásból álló ebéd is belekerül legkevesebb hat koronába! Milyen igazságtalanok is tudtak lenni nemes elődeink!

— **A nővér miatt.** Horváth József mura-szerdahelyi molnárlegény vasárnap délután át-rándult Felsőlakos községbe és az ottani korcs-mában egy Bazsika Katalin nevű gyertyános leánnyal mulatott egészen estig. Este, midőn Horváth egyedül Muraszerdahely felé tartott, a leány bátyja, Bazsika Imre egy társával utját állta és kérdőre vonta, hogy hogyan mert a növé-rével mulatni. Szó szót követelt, majd vereke-désre került a sor s a két legény úgy helyben hagyta Horváthot, hogy ez több sebből álló kénytelen volt futva menekülni. A támadók ellen csendőrőrsünk az eljárást megindította.

— **Elégett kisleány.** Horváth Gábor orosztonyi gazda házában disznóölésre készültek. Az udvaron egy nagy katlanon vizet forraltak s a katlan körül ott settenkedett a gazda 8 éves Mariska nevű leánykája. A kis leány ruhája egy kippattant szikrától tüzet fogott s mire a vesze-delmet a disznótóra összejött vendégsereg észre-vette, a kis leány annyira összeégett, hogy rövid idő múlva meghalt.

— **Karácsonyi és ujvíi ajándéknak aján-lom „Kebellullámok” című könyvet, mely külö-nösen a felnőt, mindkét nembel ifjuság számára hasznos olvasmányokat tartalmaz. Ára füze 3 K. Dr. Tersánczy Gyula, Alsólendva.**

A Balkán háború térképe
darabonként 1 korona 50 fillérért kapható
BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében
Alsólendván és Muraszombatban.

Tapolcájárási erkölcsök

Egy család drámája.

A családi perpatvar vége.

— Saját tudósítónktól. —

Régi dolog, hogy Zalavármegyében Tapolca és Lendva vidékén történik a legtöbb gyilkosság és verekedés, ezek a vidékek szolgáltatják a legtöbb anyagot az esküdtzéki ciklusoknak. Alsó-lendva vidékének erkölcsében az utolsó időben öröndetes javulás állott be, de nem így Tapolca vidékén, mert ott még mindig hetirenden vannak a bicskázások és gyilkosságok. A mult hétre pláne két rémeset is történt, egy családirtás s egy másik, mikor egy földmivest a saját gyermekei vertek agyon. — A két esetet alább adjuk:

Tapolca mellett, Szóc községben már régóta gyűlölködtek egymásra Karer János családjának tagjai. Napirenden volt közöttük a veszekedés, ami miatt a legidősebb fiu, József, az ősszel Amerikába vándorolt, a kisebbik pedig, Karer Márton, csakhogy elkerülhessen hazulról, meg-nősült. Vasárnap reggel a legkisebbik gyerek el-tolta-Márton bátyja marhái elől az enniválót, ami miatt ez oly haragra lobbant, hogy öccsét alapa-son elverte, majd a gyerek segítségére siető anyját is, azután pedig elrohant és megfenyegette hozzátartozóit:

— Majd lát még ma anyám furca világot!

A feldühödött fiu beszaladt Tapolcára revolverért és visszaérve, odaállított anyja elé:

— No édesanyám, meg akar-e halni? Most leszámolunk!

A megrémült öreg Karerné sikoltozva borult le az ágyra és a szobában levő kisgyermek is rémülve húzódtak anyjuk mellé. Karer Márton pedig elővette revolverét és közvetlen közelből az anyára lött, akit halálosan talált. Kis huga látva a véréngeszt, átkulcsolta a megvadult legény tédét és úgy rimázkodott, hogy ne bántsa az anyját. A fiut ez még jobban felbőszítette, *hugára fogta a fegyvert és elszűtötte.* A kisleány a halállal vivődik. *Ezután öccse felé is tett egy lövést, de ez nem talált.* — A szörnyű tett után Karer Márton nekivágott az erdőnek és Pulán időző feleségéhez ment, akinek mindent elmondott. A csendőrség másnap Szóc község határában elfogta és a tapolcai kir. járásbírószághoz szállította.

A másik eset a következő:

Bolla Gábor 54 éves tapolcai földmivés már régebbi idő óta vizsályban élt családjával. Zsugori, pénzéhes ember volt, aki családjától még a legszükségesebbet is megvonta, ez volt az oka, hogy gyermekei folytonos vizsályban voltak vele, ugyannyira, hogy sokszor nem is aludt otthon.

Mennyi filozófia.

Az új vendég mintegy villámütésre kapta fel fejét, mintha egy csöbör jeges vizet öntöttek volna végig rajta; önkéntelenül ismételte e szavakat és jóleső nyugalom szállta meg a lelkét. Érezte, hogy ebben az ostoba mondatban van a lét problémájának a kulcsa, melyet hiába keres a bölcs, pedig az állati ösztön minden indukció nélkül is tud róla. A végzet hatalma az, melyet nem kerülhet ki senki. Nem is ő ölte meg a feleségét. A fátum a gyilkos. A végzet, mely már kezdettől fogva gyilkosnak szánta. De hát akkor az a szegény asszony? Erre a gondolatra láthatatlan kéz kezdte fojtogatni. Didergett... hiszen akkor az is árthatlan.

Ki ölte hát meg boldogságát? Ki a gyilkos? Ki? Szegény asszony! Ha most kellene megölnie, de hogy ölné meg!...

Égy távolabb eső asztalnál kesergő legények mulattak és egyre húzták a cigányokkal. És sirt a hegedű és zokogott a cimbalom:

„Kitették a holttestet az udvarra,
Hej nincs, aki véges-végig sirassa!”

A gyilkos csak bámult, bámult bele a sem-mibe, aztán lehajtott lázas fejét a hideg asztalra. És sirt hosszan és sirt keservesen...

— Cigány! hazudik a nótát!

A. L.

Bolla Gábor állítólag egy pár ökröt adott el 900 koronáért, amit magánál rejtgetett. Családjá attól tartott, hogy a pénzt vagy elveszti, vagy valaki elveszi, kérték, majd követelték, hogy a pénzt adja át. S amikor Bolla Gábor erre sem hajlott, megragadták, kapálva, fejébe össze-vissza verték, ruháját, csizmáját letépték és a 900 K-t erőszakkal elvették tőle. Bolla végül az ablakon keresztül volt kénytelen menekülni, de nem lehetett messze, mert néhány lépéssnyire a házából eszméletlenül összeesett s másnap meghalt. — A gyilkossággal vádolt családtagok ellen az eljárás megindult.

Pályázati hirdetmény.

Alsólendva hegyközség választmánya pályázatot hirdet négy **rendes hegyőri állásra.** Fizetése egyenkint 300—300 kor. Kötelessége a választmány által rábizott hegykerületben a hegybíró utasítása szerint az őrzést teljesíteni és ott tartózkodni. A választás egy évre szól, de az év végével meghosszabbítható. — Jelentkezni lehet **dr. Józsa Fábán** elnöknel.

HIREK.

— **Dr. Ruzsicska Kálmán halála.** Dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos, tanfelügyelő halála nemcsak Zalamegyében keltett osztatlan részvétet, hanem messze a megye határain túl is, ahol ismerték a magyarosítás javán tanügyünk élén 28 évig tevékenykedő tanfelügyelő érdemeit. Nap-nap után még mindig csak egy özönlő a pósta az ország minden részéből érkező részvét-iratok nagy tömegeit. Ezek közül legmeghatóbb módon nyilvánult a fájdalmas részvét egy jelenleg Fiumében élő, volt alsólendvajárási tanító részéről. Neve: **Luttár Miklós.** Ezelőtt 15—18 évvel a lendvarózsavölgyi (ganicsai) áll. elemi iskolánál működött nejevel. Innen helyezték át őket Fiuméba, hol Luttár Miklós, mint nyugalmazott igazgató-tanító él. Ez a példásan kegyeletes érzésű derék tanfériu most a zalaegerszegi m. kir. áll. elemi iskola tanfőtűléhez 20 (husz) koronát küldött a következő sorok kíséretében:

„Boldogult dr. Ruzsicska Kálmán királyi tanácsos, tanfelügyelő nevével új korszak állott be a magyar tanügy terén Zalamegyében. Gyászos elhunytával megilletődéssel osztozom a bánatban. Siremlékkör, vagy bármi jótékony célra, mely nevét fogja viselni örök időkre, kérem e szerény összeget elfogadni s addig gyümölcsöztesse, míg a megye tisztelt tantes-tületei afőlött határoznak.”

A 20 korona összeget a zalaegerszegi tanító-testület a megyei tanítótestület elnökségéhez tette át, hol gyümölcsözőleg kezeli a dr. Ruzsicska Kálmán emlékének megőrkítésére vonatkozó közgyűlési határozat meghozataláig.

— **A megyei állandó választmány a letenyei vasutért.** Zalavármegye állandó választmánya — mint jelentettük — dec. hó 2-án ülést tartott, amelyen a holnapi megyegyűlésen tárgyalandó ügyeket készítették elő. A holnapi gyűlés — mint lapunk más helyén jelezzük — tárgyalni fogja az alsólendva—letenye—nagykanizsai vasut ügyét is, s ebben a kérdésben az állandó választmány olyképpen határozott, hogy a megyegyűlésnek javasolni fogja, miszerint az építési költségekhez 300,000 koronával, vagyis kilométerenkint 6000 koronával járuljon hozzá.

Miért kedvelik

a háziasszonyok annyira a „Valódi” kassai „Franco”-ot? Csakis a finom, erőteljes és az aranyárga kávé miatt. Ép úgy a felül nem mult kiadósága is az, mely a legértékesebb kávépótlékká teszi. — Védjegye a „kávédaráló.”

— Bucsuestély Eörsi Gyula tiszteletére.

Csütörtökön este ismét bucsuestélyre gyűlt egybe kis városunk társadalmának színe-java. Ezuttal Eörsi Gyula urad. fölszámvevő volt az ünnepeit, kinek köszönetül álló családja elhagyta városunkat s ő maga is a közeli időben Pestre költözik. Eörsi Gyula távozását mi a magunk részéről nemcsak azért fájlaljuk, mert mindenkor ott láttuk a társadalmi mozgalmakban, mint annak egy igen értékes tagját, hanem azért is, mert nekünk a lapszerkesztésben évekkal ezelőtt sokáig munkatársunk volt s írásai mindenkor igazi élvezetet nyújtottak. Eörsi Gyula az alatt a 27 esztendő alatt, amit e város falai között töltött, hozzáértő e városhoz s ezért nemcsak reánk jelent fájdalmat a válás, hanem még jobban öreá. Társadalmunk felismerte azt a veszteséget, amely Alsó-lendvát éri az ő és családja eltávozásával s ennek az őszinte érzésnek és az őket környező tiszteltetnek volt kifejezője az a bankett, melyet a Casino, bizonyára az egész város közönsége nevében, tiszteletére rendezett. A banketten 45-en vettek részt s az első fogás után dr. Brünner József a tőle megszokott szónoki lendülettel, szép beszédben bucsuzott Eörsi Gyulától. Hasonló hatással beszélt Karabélyos Elek is. Eörsi meghatva köszönte meg a nem remélt ünneplést s keresetlen hangú, mélyen átértett beszédben ismertette azt a fájdalmat, melyet rájuk nézve az elköltözés jelent, kérte a jelenveleket, hogy tartsák meg őket szíves emlékeztetükben. Beszédéből közöljük a következő megkapó részletet:

„Huszonhét évvel ezelőtt mint fiatal ember édes ábrándokkal, ifju tetterelő jöttem e városba, ahol munkássággammal teret, az életben baráti szíveket találtam; ez a huszonhét esztendő, a férfias mnnkásság legszebb évei, az odaadó barátok, beteljesült ábrándjaim, családi tüzihely megalapítása, hajlott korom öröme, reménysége, gyermekeim születése fűz engem erős kötelekkel e városhoz és ezt a köteleket uraim, barátaim, meglazítani nem, ketté tépni pedig annál kevésbé lehet. Halás szívvvel köszönöm, hogy eljönni szívesek voltak, de nem a bucsuzáshoz, hanem férfias fogadalmam meghalgtásához: hogy én ezental is alsólendvainak vallom, érzem és tudom magamat. És ha van életemnek még becsvágya, ha van tetteröm, azon leszek, hogy barátaim iránt meleg szeretettel, a város lakói iránt igaz vonzódással, a város fejlődése iránt tettel beigozjalom idetartozandóságomat. Városunk fejlődésére és lakóinak boldogulására ürttem poharamat.”

A bankett a legélénkebb hangulatban a kora reggeli örökig tartott.

— **Zalavármegye közgyűlése.** Zalavármegye törvényhatósági bizottsága holnap, hétfőn d. e. 10 órakor a vármegyeház gyűléstermében közgyűlést tart. A 118 pontból álló tárgysorozatból kiemeljük a következőket: 1. Az alsólendvai loavató bizottság elnökének K. Hajós Mihály elhalálása folytán leendő megválasztása. 2. A kanizsa—lendvai h. érd. vasut létesítésére alakult végrehajto bizottságnak segély iránti kérvénye. 3. Ferency Árpád és Saxinger Ottó okl. gyógyszerészek kérvénye Csesztregi gyógyszerár felállítására iránt. 4. A cserföldi (cserencsói) körjegyzőséghez tartozó képviselőtestületeinek szervezési szabályrendeleteik módosítása tárgyában hozott határozatai. 5. A Szentgyörgyvölgy község határában levő asszonyfai hegyközség rendtartása. 6. Alsólendva képviselőtestületének határozata a községi huszvisgálói állás betöltése tárgyában. 7. Szelenecskégy, Bocsabihégy és Murabarati községek képviselőtestületeinek a szelenecskégyi r. kath. iskola kibővítési költségei fedezése tárgyában hozott határozatai. 8. Az alsólendvavidéki körjegyzőséghez tartozó községek képviselőtestületeinek határozatai községi szervezési szabályrendeleteik módosítása tárgyában. 9. Alsólendva képviselőtestületének határozata a herceg Esterházy Miklós által a községnek ajándékozott ingatlan elfogadása tárgyában. 10. Kerkabarabás képviselőtestületének iskolaépítés céljára szükséges ingatlan vétele tárgyában hozott és Bazsika János és társai által megfellebbezett határozata. 11. Murasziget, Muramelence, Belatinc és Adorjánfalva községek törvényhatósági és községi pótdadó törleési ügyei. 12. Kispalina község ingatlan vásárlási ügye.

1200/1912. vh. szám.

Arverési hirdetés.

Kulesár János végrehajtató javára az alsó-lendvai kir. járásbíróság 1912. Sp. I. 123.11. sz. kielégítési végrehajtást és az alsó-lendvai kir. járásbíróság 1912. V. 325/3. számú kiküldtetést rendelő végzése alapján 712 kor. követelés és járuléki kielégítésére Dobri községben

1912. évi december 17-én d. e. 10 órakor

egy tehén, egy üsző, egy 15 akós gabonás hordó, egy szecsavágó, egy 15, egy 10, egy 2 akós boros hordó, egy vastengelyes szekér, egy kazal négy szekérre való szalma és egyéb ingóságok 710 kor. becsértékben bírói árverés útján fognak eladatni a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnek, az a kiküldtési áron alul is a legtöbbet ígérő által megvettnek jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által ígértet nem tétetett. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet ígérő a vételárat azonnal nem fizetné, a tárgy azonnal ujabban árvereltetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netáni többletre igénye nincs, ellenben a netáni kisebb összeget pótolni köteles s az árverés további folyamán részt nem vehet. Alsó-lendván, 1912. december 2.

Havel, kir. bir. vjhajtó.

1034/1912. vh. sz.

Árverési hirdetés.

Nagykanizsai Bankkegyesület végrehajtató javára a nagykanizsai kir. törvényszék 1912. 5006/p. sz. kielégítési végrehajtást és az alsó-lendvai kir. járásbíróság 1912. V. 511/2. számú kiküldtetést rendelő végzése alapján 1200 kor. követelés és járuléki kielégítésére Cserföld községben

1912. december hó 10-én d. e. 10 órakor

Honák Mártonnál egy tehén, egy bika, egy üsző, két vastengelyes szekér, egy szélrózsa, Csűrics Mártonnál két sárga kanca ló, két vastengelyes szekér és egyéb ingóságok 3160 kor. — fill. becsértékben bírói árverés útján fognak eladatni a következő általános árverési feltételek mellett: Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnek, az a kiküldtési áron alul is a legtöbbet ígérő által megvettnek jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által ígértet nem tétetett. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet ígérő a vételárat nem fizetné, a tárgy azonnal ujabban árvereltetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netáni többletre igénye nincs, ellenben a netáni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsó-lendván, 1912. nov. 24.

Havel, kir. bir. vjhajtó.

**Alsó-lendván, a Városház-
utcában egy 2 szobából és
mellék-helyiségekből álló
földszinti lakás azonnal
KIADÓ.**

Bővebbet Bader Hermán cipész-
nél Alsó-lendván.

**Sárga orpington
tyukjaim keltő tojásait**

ajánlom már a kora tavaszra.

A szép egyedek válogatott példányainak drbja 60 fillér. A nem válogatottak darabja 20 fillér. 50 százalék előlegezése mellett előjegyzéseket a mai naptól kezdve ma elfogadok.

Dr. Tersánczky Gyula A.-lendva.

4362/912. tkv. sz.

Árverési hirdetés kivonata

Az alsó-lendvai kir. járásbíróság mint tkvi hatóság közírré teszi, hogy az állami kincstár végrehajtatonak Nemes Dallos Ignác (nős Pankasz Erzsével) kutfjei lakos végrehajtást szenvedő elleni 405 kor. 92 fillér tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében Nemes Dallos Ignácnak (nős Pankasz Erzsével) az alsó-lendvai kir. járásbírószág területén levő s a kutfjei 109. sz. tkvben felvett következő ingatlanaira:

1. A $\dagger$ 1-9. sor 16 b, 267 d, 326/a, 353 d, 378/a, 398/d, 409/d, 595 d, 614/d. hrsz. a. felvett és egy tkvi jöszágtestet képező házhely (illetőleg az adóbizonyítvány szerinti ház) a Beltelekben, szántó a Koltáiban, rét a telekajában, rét a tuskésiben, szántó a szifásiban, szántó a Cserta-kapuiban, szántó a szifai dűlőben s 2 drb szántó a hosszú dűlőben ingatlanokra 1325 K együttes kiküldtési árban; 2. a $\dagger$ 1. sor 274/c. hrsz. alatt felvett ingatlanra (rét a tuskési dűlőben) 23 kor.; 3. a $\dagger$ 2. sor 445 a. hrsz. alatti ingatlanra (szántó a csertai dűlőben) 16 kor.; 4. a $\dagger$ 3. sor 85. hrsz. alatti ingatlanra (rét a csertáiban) 53 kor.; 5. a $\dagger$ 4. sor 53. hrsz. alatti ingatlanra (szántó a parti dűlőben) 10 kor.; 6. a 5. sor 576/c. hrsz. alatti ingatlanra (szántó a parti dűlőben) 13 kor.; 7. a $\dagger$ 6. sor 584/a. hrsz. alatti ingatlanra (szántó a konkoli dűlőben) 42 K kiküldtési árban az árverést eirendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok

1912. december hó 23-án délelőtt 9 órakor

Kutfjei községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldtési ár $\frac{2}{3}$ -án alul eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvény cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. 1-én sz. a. kelt ig. miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadék-képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság tkvi hatósága.

Alsó-lendván, 1912. szept. 15-én.

Biró s. k., kir. jbiró.

Köhöges, rekedtség és hurut
ellen nincs jobb a

**Réthy-féle
pemetefü cukorkánál!**

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan Réthy-félét kérjünk, mivel sok hasonlatos utánzata van. Az eredetinek minden darabjában rajta van a **RÉTHY NÉV!**

1 doboz ára 60 fill. Nagy doboz 1 kor.

MINDENÜTT KAPHATÓ!

Csak RÉTHY-félét fogadjanak el!

Nyilvános árverés.

Ráckanizsán a Kozma-féle vendéglő, szatócsüzlettel, vásári helypénzszedési joggal, kerttel, földdel és réttel együtt f. é. december 17-én d. e. 9 órakor nyilvános árverés útján el fog adatni.

4696/1912. tkvi szám.

Árverési hirdetés kivonata

Az alsó-lendvai kir. járásbírószág mint telek-könyvi hatóság közírré teszi, hogy az Alsó-lendva-Hármasmalomai közbirtokosság végrehajtatonak Dervarics Jánosné sz. Deksz Teréz végrehajtást szenvedő elleni 84 kor. 40 fill. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében Deksz Teréz előbb férjezett Slapsi Péterné, most Dervarics Jánosnének az alsó-lendvai kir. járásbírószág területén levő s az alsó-lendvai 1343. sz. tkvben $\dagger$ 1. sor 136. hrsz. ingatlanára (kert és 215. sz. ház a Beltelekben) 1639 korona ezennel megállapított kiküldtési árban az árverést eirendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan

1912. december hó 11-én délelőtt 9 órakor

az alsó-lendvai kir. járásbírószág végrehajtói szobájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldtési ár $\frac{2}{3}$ -án alul eladatni nem fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. IX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt ig. miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadék-képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a birtokosnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság tkvi hatósága.

Alsó-lendván, 1912. szept. 12-én.

Biró s. k., kir. jbiró.

840. 968. 1111. 1133/1912. vh. sz.

Arverési hirdetés.

Dr. Wollák Adolf (354 K 56 fill.), Ampella Szociéta (225 K 50 fill.), Horváth Sándor (2000 K), Engel Bernát (50 K) végrehajtatók javára az alsó-lendvai kir. járásbírószág 1912. V. 454. 148. 526. 556. számú kiküldtetést rendelő végzése alapján 2630 kor. 06 fillér követelés és járuléki kielégítésére Lenti községben

f. évi december 9-én délelőtt 10 órakor

lovak, sertések, hordók, borok, kocsi és egyéb ingóságok 2649 kor. 50 fillér becsértékben bírói árverés útján fognak eladatni a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnek, az a kiküldtési áron alul is a legtöbbet ígérő által megvettnek jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által ígértet nem tétetett. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. — Ha a legtöbbet ígérő a vételárat azonnal nem fizetné, a tárgy azonnal ujabban árvereltetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netáni többletre igénye nincs, ellenben a netáni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsó-lendván, 1912. nov. 22.

Havel, kir. bir. végrehajtó.

6050

közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól igazolja, hogy a

KAISER-féle Mell-Karamella
három fenyővel

Köhöges

rekedtség, hurut, elnyálkásodás és gőrcsős köhögés

ellen legbiztosabban használhatók.

Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozban 60 fillérré

kapható Alsó-lendván Fuss F. Nándor

gyógyszertárában. *—9

Könyvnyomdamba

egy jó házból való fiu tanoncnak felvétetik. BALKÁNYI ERNŐ, ALSÓLENDVA, Főut.

Előfizetőink ingyenes hirdetés-rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőink ingyenes hirdetés-rovata.

HELYBELIEK:

ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, csemege-, liszt-, vetemény-magvak, ugyszintén norinbergi, üveg- és porcellánkereskedése. Deszka-, épületfa-, szénraktár

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BECK MIKSA sütődéje a Főuton (saját ház).

BORS ISTVAN kötélgyártó.

BLAU SÁNDOR vasuti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfösáru- és készruha-üzlete.

ERMÉNYI JÁNOS babsütő és mezéskalesos.

EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalom-tulajdonos Alsólendva.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT norinbergi-, diszmű-, üveg-, porcellán-, vegyesáru- és csemegekereskedése.

Özv. FARAGÓ ISTVANNÉ borbély- és fodrász.

FUCHS FERENC fűszer- és vegyeskereskedése.

FEHÉR ANTAL köröm- és kocszi-kovács.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, csemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GREGORENCICS JÓZSEF szikvizgyára. Kivá-natra szikvizet vidékre is szállít.

GÖNCZ GÁBOR pékmester ajánlja saját felügyelete alatt készült házi rozkenyereit és süteményeit.

GERICS JÁNOS kosárfonó és faedénykereskedő.

Özv. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GRUBER FERENC lisztraktára Főut, Kopeczky-féle házban. Mindenféle liszt a legolcsóbb árban.

HARTMANN EDE férfi-szabó (Alsó-utca.)

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

HEGEDŰS SÁNDOR épület- és butor-asztalos.

KANCSAL JÓZSEF vendéglője a Kanizsai-utcában

LEVÁRT JAKAB hentesáru-készítő, Szentjános-u.

LEVASICS FERENC építőiparos.

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árukban.

MAURER FERENC szobafestő és mázólo.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gazdasági gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője

MEIZL LAJOS narancs- és cukorka-kereskedő Kanizsai-utca 93. (saját ház).

NÉMETH ERNŐ borbélyüzlete Főut, Beck-f. házban

NÉMETH PÁL gép- és épületlakatos.

PANDUR LAJOS szoba- és cimpfestő, épület- és butor-mázoló

PÖLLÁK LAZÁR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-áruda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

REICHENFELD LAJOS mészáros.

RAMFTL SÁNDOR uri-szabó és angol női felöltő-készítő

SCHWARCKÁROLY borkereskedő és szikvizgyáros

SIPOS DANIEL uriszabó angol szövet-ujdonságai megérkeztek, melyekből fess, szép ruhák készülnek.

SCHRANTZ ELEK rőfös- és divatáruháza. Állandó nagy raktár a kitűnő Central-Bobbin varrógépekben

SIPOS LAJOS épület- és műbádogos.

SIMONKA JÁNOS szijgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

Özv. TŰSKE FERENCNÉ vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és cement-raktára és cement-áru készítése.

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyen olcsón elad fas és zöld szőlőoltványokat a legjobb bor- és csemege-fajokban. Különösen ajánlja a kreácza-oltványokat

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-szabó.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVAN vegyeskereskedése Lendvahosszúfalu.

BERÉNYI ISTVÁN vasáruháza Lendvasárhely.

CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JÓZSEF vendéglős Lendvasárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkasztentmiklósan.

FÜRST LIPÓT vendéglős Rédcis.

FÖLDES MÓR „Zrinyi”-kávéháza Csáktornyan.

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GÁL JÓZSEF molnár Petesháza.

GREGOR JÁNOS molnár Muraszardahely.

GAÁL SÁNDOR, a rédcisi hengergőzmalom új ber-
lője ajánlja ujonnan átalakított malmát minden-
nemű gabonák őrlésére.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HARTMANN FERENC kéményseprő-mester Muraszombat.

HORVÁTH GÉZA vegyeskereskedő Cserföld.

IVANICS FERENC ácsmester Hosszúfalu.

JERICIS IVAN ácsmester és kutszivattyu-berende-
zése vállalkozó Murahely.

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPÓT mész-, cement- és deszka-nagy-
kereskedése, Eternit-pala elárúsítása Muraszombat

KARDOS JÓZSEF vaskereskedése, nagy választék vas- és vasalásokban, gazdasági gép-, kovácsszén-, koks- és cement-raktár Mura sz o m bat.

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varró-
gép javító műhelye Csáktornyan.

KEPE MIHALY Hosszúfalu. Elvállal mindennemű betonmunkát. Kész esővek és hidak kaphatók.

KANCSAL ISTVÁN vendéglős Rédcis

KONTLER KÁROLY vegyeskereskedése Lendva-
hosszúfalu.

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Gáborjánháza

KÓSA MÓRIC szakvizsgázott cipész Nemesnép.

LOVINYÁK VINCE borbély Lendvasárhely

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Damása.

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa.

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése Lendvasárhely.

MAYER MIKSA FIA vegyeskereskedő Pórszombat

MAYER JAKAB kereskedő Muraszardahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebeleszmaráton

NEMETH ISTVÁN cserepes-m. és tetőfedő Resznek

NEMECZ JÁNOS Muraszombat. Nagy választék kerékpár-, varrógép- és gazdasági gépekben.

Köszén- és fegyverraktár.

PAURICS MÁTÉ elsőrendű szobafestő- és mázólo Muraszombat. Mintákkal szívesen szolgál.

POLLÁK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsin.)

PRESZLER VICTOR Hungaria-kávéháza Komárom

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksan.

REICH HENRIK fűszer-, vegyesáru-, festék- és veteménymagvak kereskedése, bor-, sör- és pálinka-mérése Nagypalánán.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemene.

SPIEGEL ADOLF vendéglős Völgyifalu.

SBŰL KÁROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPÓT butorkereskedő Varasd.

SALAMON JÁNOS molnár Lovászi.

SZABÓ FERENC cipész Lendvasárhely.

TURNAUER BÉLA kereskedő és vendéglős Murarév

TÓKA LAJOS mûmalma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ác és építő-mester Bakónak.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

URSZULESZKU PÉTER uri és női fodrászterme Muraszombat.

VOGEL SAMU vendéglős Szentgyörgyvölgy.

VIGH KÁROLY és TÁRSA gőzmalma Göntérháza. Vesz mindenféle gabonát s elad legjobb lisztetket.

VARGA JÓZSEF vendéglős Lendvasárhely.

WALTERSDORFER IGNAC sörkereskedő Újpest.

Üzlethelyiség

a Kanizsai-utca 93. sz. alatt lakással együtt február 1-től KIADÓ. Bővebbet a háztulajdonosnál, Meizl Lajosnál ugyanott.

Ékszer és óra

legolcsóbb bevásárlási forrása

MAYER ÖDÖN

óras- és ékszerész

Alsólendván (Főutca).

Kávéházamba egy fiu TANONCNAK felvétetik. Wolfsohn Henrik kávé.

ÉRTESÍTÉS.

Tisztelettel értesitem Alsólendva és vidékének n. é. közönségét, hogy helyben, a Központ-kávéház mellett házamban déligyümölcs- és bábos-üzletet nyitottam,

ahol ugy, mint eddig a lakásomon, mindennemű bábsütemény, cukorka és déligyümölcs a legolcsóbb árért kapható.

Amikor sok évi alsólendvai működésemre hivatkozom s a legelkiismeretesebb kiszolgálást ígérem, további szives pártfogást kérve vagyok teljes tisztelettel

Erményi János.